Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

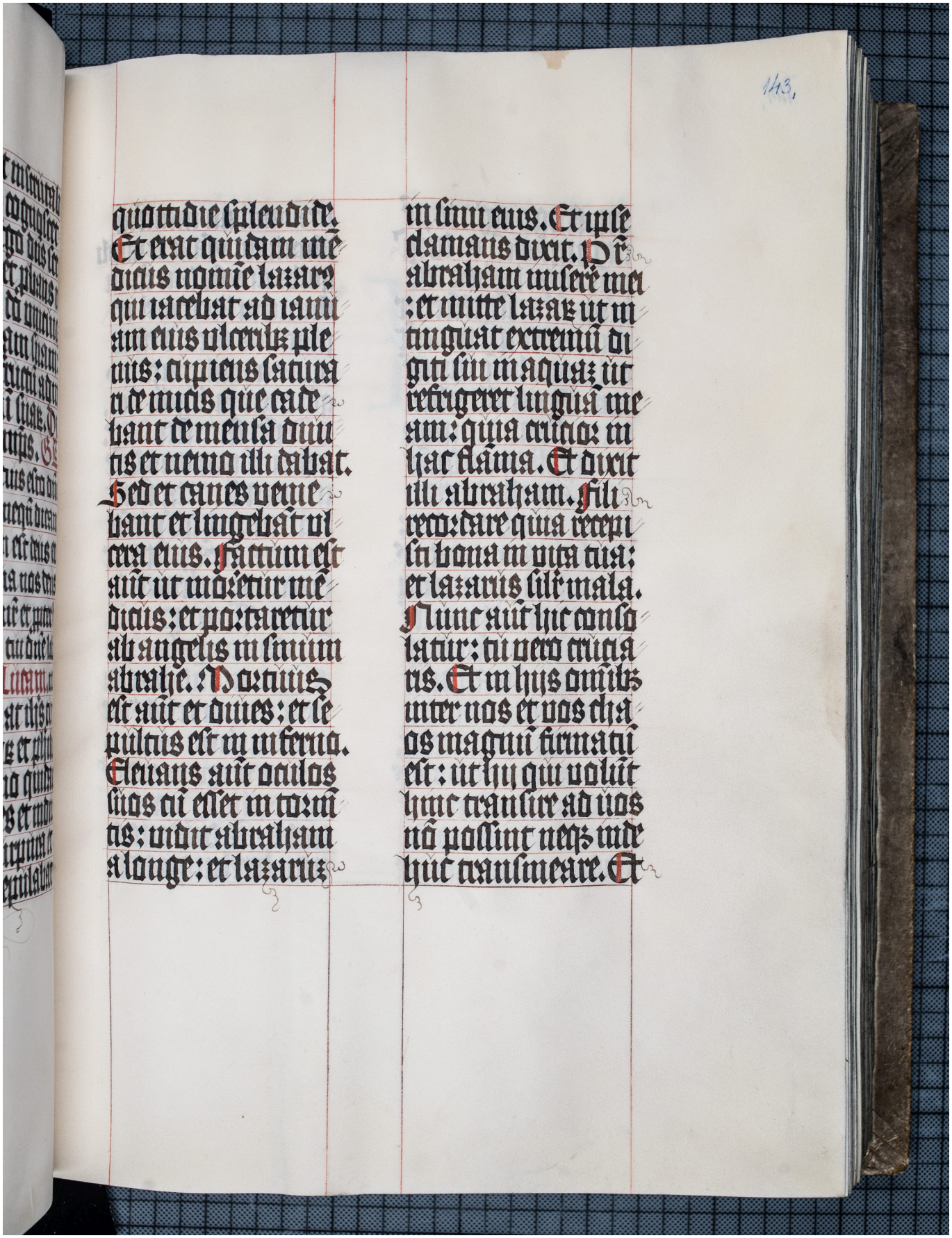

143.

quotidie splendide.
Erat autem quidam me
dicus nomine lazarus
qui iacebat ad iani
am eius ulceribus ple
nus: cupiens saturari
de micis que cade
bant de mensa divi
tis et nemo illi dabat.
Sed et canes veni
bant et lingebant ul
cera eius. Factum est
autem ut moreretur me
dicus: et portaretur
ab angelis in sinum
abrahe. Mortuus
est autem et divites: et se
pultus est in inferno.
Elevans autem oculos
suos cum esset in tormen
tis: vidit abraham
a longe: et lazarum
in sinu eius. Et ipse
clamans dixit. Pa
abraham miserere mei
: et mitte lazarum ut in
tinguat extremum di
giti sui in aquam: ut
refrigeret linguam me
am: quia crucior in
hac flamma. Et dixit
illi abraham. Fili
recordare quia recepi
sti bona in vita tua:
et lazarus similiter mala.
Nunc autem hic conso
latur: tu vero cruci
aris. Et in his omnibus
inter nos et vos cha
os magnum firmatum
est: ut hi qui volunt
hinc transire ad nos
non possint neque inde
huc transmeare. Et